

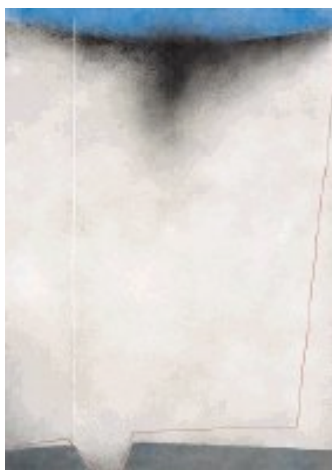
<<< Natrag

Datum objave: 29.6.2008 Rubrika: Mediteran

Otok San Giorgio Maggiore, novi izložbeni prostor Venecije koji slavi veličinu venecijanskog majstora Giuseppea Santomasa

SANTOMASO I APSTRAKTNA OPCIJA

Izložba nudi potpuni presjek umjetnikova stvaralaštva; od samih početaka pa do izražaja pune zrelosti. Posebnost ove izložbe nije samo u njejoj monografskoj iscrpnosti i veličini već i u prisutnosti drugih umjetnika, njegovih suvremenika

Otok San Giorgio Maggiore, novi izložbeni prostor Fondacije Giorgio Cini u Veneciji, otškrinuo je u travnju svoja vrata retrospektivnom izložbom »Giuseppe Santomaso i apstraktna opcija«, jednog od najistaknutijih venecijanskih umjetnika prošlog stoljeća. Inicijativu Fondacije Giorgio Cini i Intese San Paolo, uz podršku Venecijanske regije te povodom stoljeća od rođenja Giuseppea Santomasa (1907-1990) predstavlja kustos Nico Stringa, nakon skoro dvadeset i pet godina od posljednje izložbe ovog velikana koju mu je posvetila Venecija. Izložba nudi potpuni presjek umjetnikova stvaralaštva; od samih početaka pa do izražaja pune zrelosti umjetnika koji se vrlo rano emancipirao od provincijalnih stega venecijanske škole, zahvaljujući dužim boravcima u inozemstvu, posebice u Parizu 1937. godine kada je posjetio Univerzalnu izložbu gdje ga se duboko dojmila Picassova »Guernica«. Boravak u Parizu te susret s Georgeom Braqueom utječu toliko na Santomasa da postaje jedan od rijetkih talijanskih umjetnika koji meditiraju pri mrtvim prirodama i interijerima putem snage kubističkog izražaja.

Nestrpljiv i nezadovoljan

Nakon samoukih početaka, Santomaso ubrzo postaje nestrpljiv i nezadovoljan lokalnom atmosferom Venecije. Vrativši se sa studentskih putovanja u Amsterdam i Pariz ulazi u kontakt s mladim umjetnicima Milana iz »Corrente« asimilirajući njihov otpor i ekspresionistički izričaj. No ipak, prekretnicu doživljava u Veneciji sa Pizzinatom i Vedovom te kritičkim stavom Marchiorija, kada se rađa prvi pokret neoavangarde, proslavljen na Biennalu 1948. godine.

Slikarstvo Santomasa tada je privuklo interes svojim ciklusom »Prozora« zbog vrlo neobičnog načina interpretiranja kubizma. Tranzicija prema apstrakciji dešava se s »Grupom Osmorice«. Između pedesetih i šezdesetih godina Santomaso postaje jedan od najistaknutijih predstavnika informela. Naklonost primitivnom slikarstvu i klasičnoj arhitekturi stvaraju djelo »Cimabuino raspeće« (oštećeno u poplavi iz 1966. godine) te kasnije, ciklus »Pisma Palladiu«. Santomaso se u svom posljednjem periodu stvaralaštva vraća svojoj Veneciji koju je godinama obožavao; egzaltirajući njenu svjetlost, boje i život oblika.

Zastupljenost grafike

Pozamašan dio izložbe posvećen je grafici kojom se Santomaso počeo zanimati drugom polovicom tridesetih godina, ali i rijetkim umjetničkim edicijama koje je koncipirao: od »Grand Air« Paula Eluarda (1945) do litografija za »An angle« Ezrae Pounda i grafičkih predstavki za poezije Andree Zanzotta. Radi se o djelima nevjerojatne ljepote; grafičke probe koje se nalaze na samom vrhu evropskog iskustva i mnogih javnih i privatnih kolekcija.

Posebnost ove izložbe nije samo u njenoj monografskoj iscrpnosti i veličini već i u prisutnosti drugih umjetnika, suvremenika Santomasa, kao što su; Lucio Fontana, Renato Guttuso, Emilio Vedova, Giorgio Moranti, Tancredi, Afro ali i Hans Hartung, Poliakoff, Winter, Riopelle, čime se uspoređuju s venecijanskim slikarom te pružaju iscrpan pogled na talijansku i evropsku apstrakciju druge polovice dvadesetog stoljeća.

Izložba se može pogledati do 13. srpnja ove godine, svakim danom osim ponedjeljkom od 10 do 18.30 dok se o izložbi može saznati i na web stranici www.cini.it.

Nataša RADOVIĆ

© Copyright 2002 NOVI LIST d.d. Sva prava pridržana.

Engine design by

NetCom